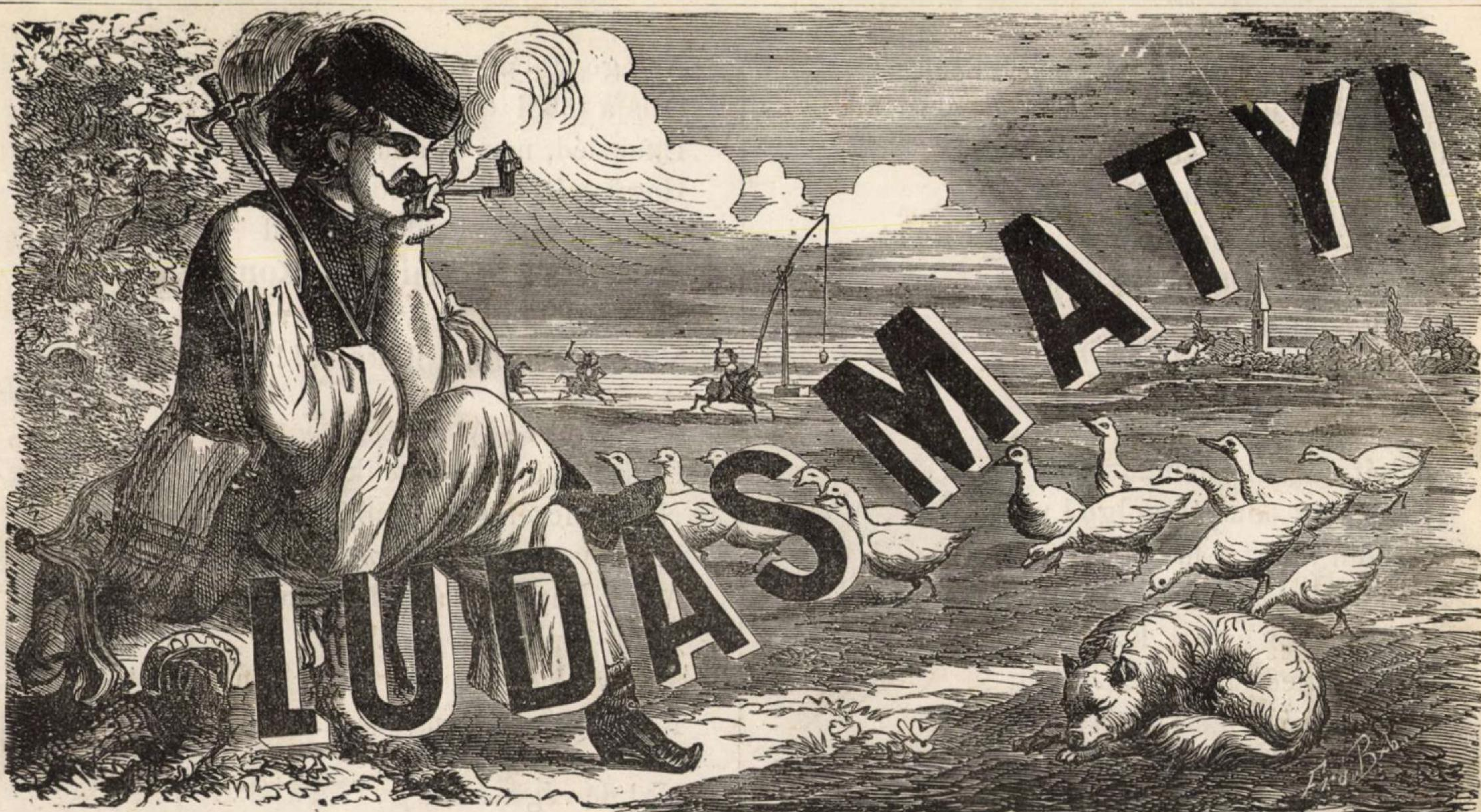

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 hóra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, jul. 2-án
1871.
27. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi“-nak van szánva.

Előfizetési felhivás.

Azon tisztelt előfizetőinket, kiknek becses megrendelésük, illetőleg előfizetésük f. évi junius utolján lejárt: tisztelettel felkérjük sziveskedjenek ujbóli megrendelésüket minél elöbb megtenni, hogy lapunkat fennakadás nélkül expediáltathassuk. A szerkesztő.

Bucsu szavak!

— ismét egy miniszterhez. —

Már készültem másról irni meg
Rendes heti — rigmusomat,
Midőn rettentő örömömre
Olvasám lemondásodat.
Ó Estók! hagyom hát máskorra
A sok főispáni ebéd
Leirását, hol sok torkos légy
S tányérnyaló tölti belét!

Denique csak nem jó az áer
Ott a bársony-fotél körül,
Hogy az a kényelmes ülőhely
Olyan szaporán megürül!
Te is elmégy? a mamelukkok
Nem győzik már a sok panaszt,
Pedig lám, májsztertek Andrási
Milyen szivességgel maraszt!

Hogy annál jobban hasson reád
S megtartson a dicsőségbe:
Tők Jankóba lerajzoltatá
Hogy taszit vissza a székbe!
Szenttüttse! nagyon hálátlan vagy
Hogy ott hagyod a faképnél,
Miként igazolod magadat
Annál a mamelukk népnél?!

Már csak maga van a nyolcz közül
Ti többiek elmentetek..
A mint szokás, és bucsut csak a
Kapufélfától vettetek!
Folt hátán folt már a kabinét
Cserélt-berélt kifordított,
Tehát a hires mamelukk had
Ilyen hiába orditott!?

Pedig nem mondhatnánk, hogy épen
Hüségtelenül szolgáltál,
Mert, hogy eltávozott Imruska!
Szivesen helyére álltál.
Próbálván: ha már nem jó a G'scheft,
Majd csak jobban megy a vasut,
És ugy jártál, miként jár az, ki
A cseberből vödörbe jut!

De hát miért is mondottál le?
Hiszen oly pompás dolgod volt,
Kosztod kijárt, s ha valami jött..
Mameiukk had körülted volt!
Államtitkárod kitünőség!
Ez helyetted mindent megtett,
S a jó déli vasuttársaság
Minden nagy gondtól felmentett!

Vagy talán a lelkiismeret
Ébredt fel benned mostanság?
Hogy mi voltál 49-ben
S mivé lettél mai napság!?
Meglehet, — ámbár nagyon kétes
Mert a miként a sor halad —
Ez az ìzé... a számitásból
Nálatok végkép kimarad.

Tán az a vak honvéd kisértett?
Kinek egykor ugy fogadtál
Mindent, — s a midőn felkeresett
Neki **negyven krajczárt adtál!**
Nem mese. — Láttam. — Maga mondá
Tulajdon fülemmel hallám:
Mi valál egykor Debrecenben
Minő levél? mi vagy? lám, lám!

Rajta volt a honvéd-atilla!
Mellén az érdemnek jele,
Piros szalag, ezüst koszoru!
A mit épen akkor nyere:
Midőn neked ellenség kardját
Vivé dicsőn ajándékba!
Estók! ugy-e nem reménylted, hogy
Még bele jöjj e játékba?

Azt gondolád, régen elporlott
Ő is a többi dicsővel,
Elfeledéd, nem is álmodád
Hogy még felkeres idővel.
S felkeresett a koldus honvéd
Két nehéz seb miatt vakon,
S fogadásod helyt, 40 krajcàrt
Vetettél le az ablakon!!!

Szép tett! nagyszerü! bizony ilyen
Csak is tőletek telik ki;
Nagy dicséret egy miniszterre..
Ki ily tettek közt mulik ki.
A sok bitang áruló hizik,
Eszik-iszik idébb-odább,
S a vak honvédtiszt? mai nap is
Koldulgat... rongyosan.. tovább.

No! de vége állapotodnak..
Most kapsz majd valami ordót,
Meglehet olyat, a milyent tán
Haynau bátyád is hordott.
Hőn szolgáltad a közösügyet,
Most a miniszterség aus!
Jön másik, de az se lesz külömb
Rekczumkerdáj, marsch hinaus!!!

Nagy Bőgös.

Két nyugta.

I.

Csernátonyi Lajos urnak az Ellenörben.

A szentrészvét nevében ön által szerencsétlen hazámfiai javára gyüjtött 3000 ftot minden hiány nélkül vettem a legnagyobb köszönettel, — s a francia kormány kezeihez juttattam.

Bainville.

II.

Lonkai Antal szeretett fiam s lovagomnak a Magyar Államban.

A csalhatatlanság nevében szentségem javára gyüjtött 30,000 ftot, a magäd részére szokott harmad részben visszatartott 10,000 ft hiján vettem, és ez összeget, a mennyiben az olasz katonákat esküszegésre csábitó szent fegyver nem használna: szent ágyuk, szent mitrailleusök, szent chassepot-ok vételére, s szent hierarchiánk elömozditására forditani el nem mulasztandom.

IX. Pius.

Eredeti levelek.

Kecskömétről.

Ezön levelöm adódjon az Ludas Matyi szerkösztőjénök Pestön, de a maga közébő ám, vagy ha ökigyölme ki nöm tönné az ujságába, hát akkor nöm bánom, adódjon az Borsszömtelen Jankónak, ő már ismör engömet, hogy ki vagyok.

Tekintetös szerkösztő ur!

Igen szépön megtisztelöm,
Adja ki ezön levelöm,
Ha baj lönne : én szenvedöm
Hajagos János a nevöm.

Bezzög uram a mi városunkban fölzavarta az rendöt a Szegödre való királyi komiszáriűs. Eddig uram azt hittük, hogy csak a szögény lögényöket éri el a törvény köze, de há most mióta az főkapitányunkat, az egyik tisztölendő plébánusunkat, mög a főforspontosunkat, mög magát a pandurkomiszárius urunkat is elvitték Szögedébö, azóta uram a sok kaputrékos embör ugy reszköt ittön mint a nyárfalövél, mer hát nöm tudják ökigyelmök, hogy mikor kerül rájuk is a sor.

Csak annak örülök uram, hogy idáig még egyik se démokrata ezön uri zsiványok közzül, mer hát a mint mi tudjuk Kecskömétön, minnyájan az nagyságos Horváth Döme miniszteri tanácsos ő méltóságával állottak jó czimboraságban ; éppön azért az ittön a hiedelöm, hogy nem lösz azoknak kutyabajuk sem, majd kimönti azokat Döme ő nagysága szép szörével.

Történt itt uram más furcsa história is a mi Horváth Döme ő nagyságát szinte közelről érdekli, mer hát ökigyölménök az kedvös embörévöl történt. Elmondom ezt a historiát is, ha kitöszi kigyelmöd az ujságba.

Hát van ittön Kecskömétön egy indzsellér a Horváth Döme ő nagysága főkortese, a ki ujjain forgatja ezt a várost, kötekedött, czivódott mindenkivel, a böcsületes démokratákat üldözi, csufolja, az órát oly magosan hordja, hogy diófavörővel sem lehötött vóna fölpőczkölni. Ez ellön az embör ellön uram nem boldogulhatott senki, mert hát még a törvény sem fogta.

Van egy másik tisztviselőnk uram, a ki oly szölid mint a bárány, oly kedvös embör mint a bötevő faiatkönyér, böcsületö is van annyi mint az ögész jobboldali kompániának, ezt csak azért mondom el kigyelmödnek, hogy mikor már egy ilyön csöndes uri embőr is annyira kigyön a flégmájábul, hogy máskép szátisfaktziót nem vehöt magának, mintha az ellönségét fölpofozza, már akkor ugyan nagy bajnak köll ám lenni.

Ennek a poflevösnek a lött aztán a következése, hogy az indzsöllérünk is, mőg az alkapitányunk is leköszönt az hivataláruI, most már nem tudom, mi lösz a magisztrátusból.

Igy áll most a világ sorja Kecskömétön uram! bezzög most nevöthetnek bönnünket a Kőrösiek, csak ezt röstellöm, de ögye föl a föne öket, hát kitöhet rólla.

Maradtam böcsülettel

Hajagos János
démokrata polgár.

Izenet a menyekből

báró Puha Zsigónak a Pesti Naplóba.

Ha Kossuth gyalázására nem talált ön alkalmasabb utat módot, mint az én nevemet, s viszont az én emlékem bemocskolására, mint azon névtelen szidalmakat; — ugy mondhatom, csak köszönettel tartozunk önnek — mind az élő — mind a meghalt — mert a mi öntől s ön által lát napvilágot, még az önök clubbjában se mindig hiteles.

Nyáry Pál.
szelleme.

Nyilatkozat.

Alólirt ezennel ünnepélyesen kinyilatkoztatom, hogy a botfaragást nem Nyári Pál felhivására s nem is a börtönben tanultam.

Deák Ferencz.

Nyilvános köszönet

a Ludas Matyi szerkesztőjének.

*Uram! Ön szives volt az én albumomba egy verset compónálni, mely a Ludas Matyi 25-ik számában nyomtatásban is megjelent. Ön uram! ezen 4. sor rigmussal hallhatatlanná tőn, eddig azt sem tudta a világ, van e sziget ujfalu? és van-e annak plébánusa? mig mostan az egész ráczkevei kerület csak rólam mesél, rólam beszél, szóval uram én önnek köszönhetem, hogy hires ember letten. E mellett uram ön nekem bizonyosan hasznot is hajtott, legalább én csalhatatlanul hiszek gróf Széchenyi Ödön ő méltóságának bőkezüségében, hogy megtudván az én iránta való ragaszkodásomat, egy pár százast okvetetlen kidrukkol, *) nem különben Jekelfalusi püspök ő excellentiája is.*

Még egyszer tehát fogadja ön nyilvános köszönetemet Éljen gróf Széchenyi Ödön ő méltósága!

Páter Léb
Gróf Széchenyi Ödön választója
s Sziget-Ujfalunak plebánusa,

*) Hanem csak aztán a választás előtt drukkoltassa ki reverendissime! azon pár százast, mert a választás után okvetetlen csak a ráczkevei nagy harang fizeti ki. Matyi.

*

Tempora mutantur et

Az ifjuság Pesten 1861-ben.

nos mutamur in illis.

Az ifjuság Pesten 10 év mulva 1871-ben.

Párbeszéd.

Péter. (Baloldali választó polgár.) Ej ej János szomszéd, az már még is csak nem szép tempó, ha a kormány és a majoritás hazugsághoz folyamodik, csakhogy az uralkodásuk tovább tartson.

János. (Jobboldali választó polgár.) No csak lassan a testtel szomszéd! hát miféle hazugság az, mitől kelmed oly szörnyen megijedt?

Péter. Micsoda? hát kell annál nagyobb hazugság hogy állami adóságunk ezred éves?! mi?

János. Biz az nagy hazugság, hanem hát tudni kell kelmednek, hogy ezt a mi kormányunk nagy bölcsen azért mondta, hogy az államadóságtól megszabaditson bennünket, mert lássa kelmed az ezer éves adóság elévült már, szóval olyan adóság, a mit nem kell megfizetnünk.

Péter. Óh igy én is bele tudnék nyugodni a dologba. . de ha azt az államadóságot valóban megkell fizetni, a mit már onnan is sejtek, hogy az idén az adóm ismét egy ötödivel szaporodott, és igy az adóságtól, melyet nagy bölcsen a kigyelmetek képviselői a nyakunkba akasztottak, — aligha megszabadulunk az itélet napig, — akkor mondom nem a kormányt, nem a majoritást, hanem egyenesen kigyelmedet fogom megboszulni. . .

János. És miképen szomszéd?

Péter. Hát ugy, hogy a jövő tavaszszal én is jobboldali követ mellett fogok korteskedni, csakhogy a mostani mameluk többségnek hasonmássa legyen, és rójjanak azok is ránk oly terhet, hogy lekopják kigyelmednek a bőre alatta.

János. Hát ha én boszulom meg kendet Péter?

Péter. Azt szeretném tudni, hogy hogyan?

János. Hát csak ugy, hogy én is a kend pártjára állok. . mit mondana kend hozzá?

Péter. Én biz azt mondanám János szomszéd! hogy akkor többen lennénk mi baloldaliak egy becsületes emberrel.

Gróf Cottilion barátomhoz.

(Bakaábránd.)

Ringass karod közt álomba
Pókhasu Bachus papa!
Hisz te vagy a diák népség
Közt a legvénebb baka.

Légy vezérünk! vezess oda
Hol a pincze telve áll. .
Megengedjük, hogy ezredünk
Felett, te légy generál.

Baka káplár.

Szabadkai életképek.

XXII. kép

Lénárd Máté polgármester hivatalos jelentése az iskolaszékhez.

Tekintetes lábatlan szék!

Ne méltóztassanak a miatt neheztelni, hogy én eme nagyérdemü (?) bizottságot lábatlannak czimezem; mert tudva levő dolog, hogy valamint én a fejemen járok: ugy önök a mások lábán járnak. — Ezen őszinte bevallással tartozom azon szeretetnek, melylyel az igazság iránt viseltetem, mint candidatus törvényszéki elnök *) (ha kételkednek: Kérdezzék meg Miska bácsi ipam uramat;) azután tartozom azon szeretetnek is, melynek rózsás tövise (ah!) mélyen bökte meg szivemet ama gyászos alkalomból, mely közerkölcsiségi intézeteink egyik fejedelemasszonyának kimulta felett szomoruan tanuskodik. — Igenis. . . . „szivtársi ama szorosb viszonyon tul, melyben a boldogulttal állottam,“ még tiszttársi elbogarázás emléke is köt hozzá. — Hálátlanság lett volna tehát tőlem, ha az átszellemült temetésén a város közege által magamat méltólag nem képviseltetem. . . .

Jelentem továbbá, hogy az 5-ik kőrben egy uj iskolát épittettünk, melynek ablak-redőnyeit, miután a padlásra való feljárást történetesen befalaztattuk, és a redőnyök a padláson voltak, pensioba tettük, nem ugyan ügyetlenségből, hanem csupa takarékosságból, hogy azok el ne kopjanak; azután meg egészségi tekintetből is, hogy a növendékek a napszuráshoz szokjanak.

Megtekintém a kereskedői tanonczok iskoláját is, hol megbotránkozva tapasztalam, hogy H. tanitó (bizonyosan baloldali) kukoricza nélkül tanitja a gyermeket számolni! — Rögtön teszek fölterjesztést a cultuszminiszterhez.

Még egyet kivánok közmüvelődésünk előmozditásának jellemzéseül felhozni. — Önök mindannyian tudják Sz. Iván martyrnak szomoru történetét; tudják az én 48-as martyrságomat is. — E kettős emlék megörökitése tekintetéből történt az, hogy jun. 23-án este 9 órakor lakásom előtt vagy is a város kellő közepén, nehány konyha-sylphide jó nagy rakásu szalmát meggyujtva, Sz. Iván tüzét ugrálta.

No. . . mondja most már valaki, szemben a Pesti Naplóval; hogy nem én állok élén a szabadkai köznevelés — közerkölcsiség — és közmüvelődésnek?! . . .

Jegyzette: *Borsika.*

---

*) Be hamar jött pensioba, mint föispáni candidátus! Szerk.

Bizodalmas kérdés.

Kedvelt Ludas Matyinkhoz.

Kedves hivünk! Miután szent társulatunk egyik igen érdemes tagja a kecskeméti volt plébánus nyomtalanul eltünt, — ön — kinek oly bőséges összeköttetési vannak — nem tudna-e feltalálásában bennünket helyes nyomra vezetni?

A pesti catholikus casinó megbizásából
Páter Makutyi mk,
jegyző.

Bizodalmas válasz.

Szerelmetes szent atyám! Tessék a kérdéses ügyben ifj. gr. Ráday Gedeon szegedi királyi biztos urhoz folyamodni, ő neki még bőségesebb összeköttetései vannak, — ő — ugy hiszem, — helyes nyomra tudja vezetni atyaságtokat.

Ludas Matyi.

Recipe

Járdaszeny, frakk és czilinder mánia ellen.

(A Bernát Gazsi által kitüzött 1000 darab arany dijra dicsérő oklevelet nyert pálya ötlet.)

A magyar király valami uton és módon arra nyerendő meg Andrássy gróf a miniszterelnők által: hogy Szent-István király napján a váczi és uri utczán fényes nappal magyar kalapban sétáljon végig egyszer, csak egyszer.

Duna-földvári spájzczettli.

Ehesi: Tudod-e mi volt Páter Makutyi 60-ik születés napi lakomáján az utolsó tál étel?

Ihasi: Nem tudom én. — Ugyan mi volt?

Ehesi: Leves!

Ihasi: Leves? hiszen másutt ez első tál étel szokott lenni!

Ehesi: Ugy ám! hanem pofleves volt ám, — a mit X. és Y. urak egymásnak dupla portziókban osztogattak!

Az országgyülés szünetelésére.

Hála legyen Andrássinak!
Széjjel mentek a honatyák,
Mameluk had, jogfeladás,
Lelkünk többé nem boszantják.
Elhallgatott a „szavazzúnk“
Pulszky most már nem vigyorog,
Simonyinak beszédére. .
A jobboldal nem zug s morog.

Hála legyen Andrássinak
Olyan jó e csend s nyugalom.
Nem pereg már Kerkápoli
Nyelve, miként a szélmalom.
A fülekkel megáldatott
Sem tárja fel már a száját,
Hogy éretlen nyávogással
Kisebbitse jó hazáját.

A mumiák is hallgatnak
Nem csörög már csontjuk bőrük;
A botoknak pufogását
Sem hallani most már tőlük.
Köztök eddig is különben
Elég mély csendesség honolt,
Ha csak néha, egy-egy főpap
Avagy főur meg nem bomolt.

Nyugosznak a kétlakiak,
Mint hősök a csaták után.
Hősködtek is. . s a tulnyomó
Erőnek engedtek csupán.
Költségvetés és a quota
Megvan szépen, hiba nincsen.
Talán ez volt az utolsó?!
Bár az lenne, adná isten!

* *
*

Ne örvendjünk, nincs rá okunk,
Hiszen régi az az eset:
Hogy felhagyott a bőgéssel
A gyermek is egy keveset.
Emlékezzünk csak vissza rá
Hajdan, hogy mit szólt e gyermek:
„Ujra kezdem én a bőgést,
Csak egy kissé megpihenek.“

Kotnyeles.

Diskurszus Iczig szomszéd és Mihály gazda közt.

Mihály gazda: Hogyan kell ezt a nevet olvasni Thiers?

Iczig szomszéd Hát biz azt francziául igy Thier; ez pedig németül olvasva Thir, a mi magyarul annyit tesz mint barom.

Mihály gazda: Ugyan szomszéd! mi lesz azokból a szegény megkegyelmeztetett commune tagjaiból.

Iczig szomszéd: Hát bhizuny szumszéd fhronczia rusthélus.. akhorum mondani rusthélus fhronczia, bhezárjákh ükhet ürökhös fhugsághba, hunnan csakh a rusthélon fugnak khikhandikhálni.

Mihály gazda: Olvasta szomszéd! a Pesti Napló azt mondja, hogy midőn Széchenyi Ödön közuti mozdonyán választóit ment meglátogatni, a gőzösök és vasutak mindenütt sipokkal üdvözölték. . .

Iczig szomszéd: Das heiszt értse khend. . kifütyölthék.

Mihály gazda: Hiszen szomszéd azt hallom én, hogy az a mozdony nem is személy, hanem csak teher szállitásra van csinálva.

Iczig szomszéd: Persze hogy arra, mert hát lássa khend! a gráf Széchenyi Ödön azért csináltattha azt, mert azt hitte, hogy az majd bevontatja öt a képviselőházba.

Sziporka.

A városligetben sétálgatott egy kedélyes öreg ur; sétaközben öszvejövén több ismerőseivel, egy kanyarulatnál csinos szőke hölgyre bukkant.

Mint a vadász, ki elé váratlanul fürge őzike ugrik meglepetve kérdi az öreg ur:

Ki lehet ez a szép teremtés?

Egyik képviselő, — négy szemközt mondva muszkavezető — mintegy büszkén feleli:

Ez barátom Görgei leánya!

„Görgei leánya! — ismétli az öreg ur komolyan — no akkor szeretném helyre ütni azt vele setétben, mit apja elrontott Világoson."

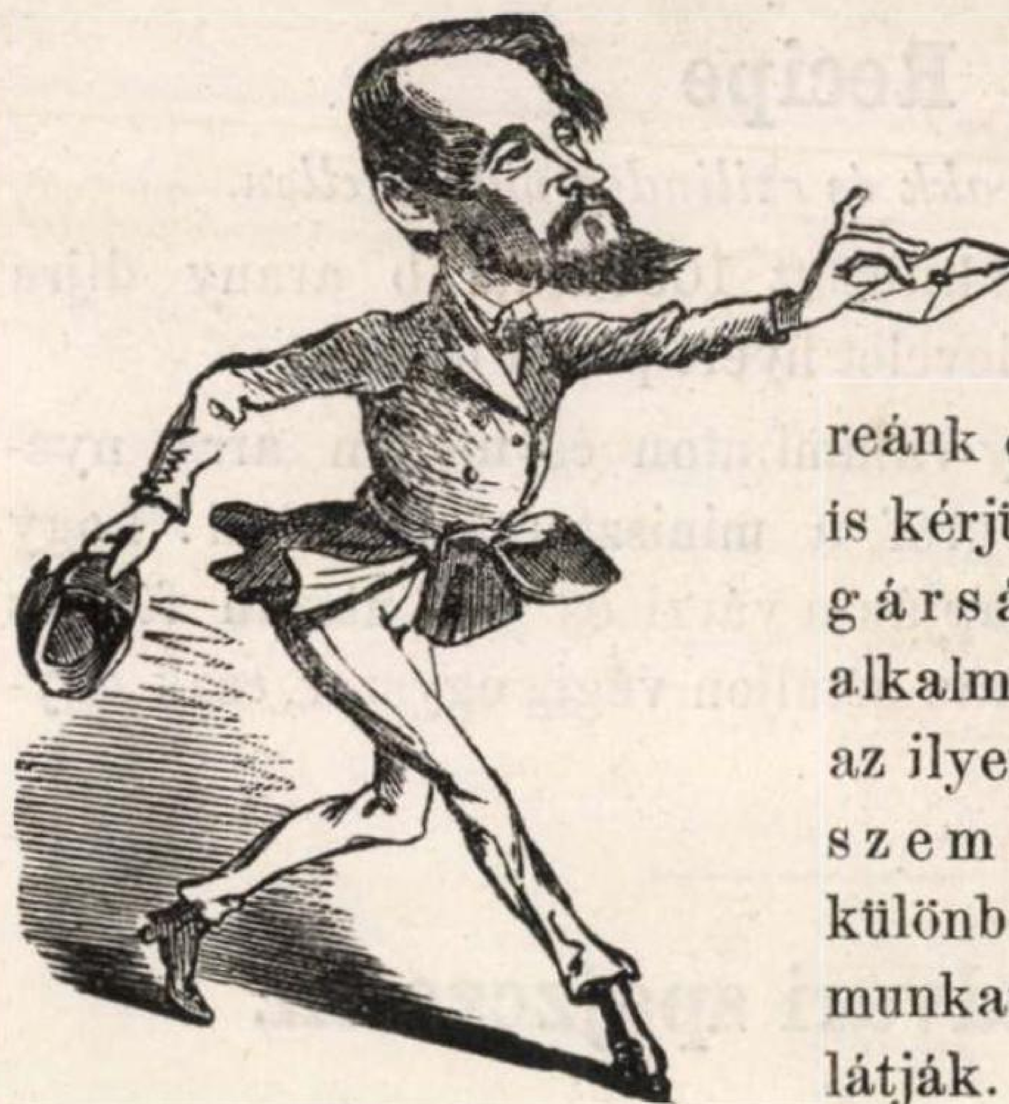
A ráczkevei baloldali választók nótája.

Gróf Széchenyi követ lenne
Erővel, erővel,
De minekünk istenüttse
Gróf nem kell, gróf nem kell.
Hadd tudja meg, ha nem tudta:
Hogy elvünk nem adjuk el. .
Nem lehet a jobboldalra
Hajtani gőzerővel.

Nem kell nekünk tüzoltó sem. .
Az a tüz mi bennünk ég. .
Sziveinkben, ereinkben
Hadd lobogjon soká még.
Hadd tudja meg, ha nem tudta,
Mi a hazaszeretet?
Gróf Széchényi istenüttse
El nem oltja e tüzet.

Beőthy Lajos képviselőnk,
Követünknek őt valljuk,
Az ő neve biztositék. .
Hogy nem leend mameluk!
Hadd tudja meg gróf Széchényi
Tudja meg, hogy Ráczkeve. .
Nyári Pálhoz hütelenné
Gőzmozdonyért sem leve.

Zsiga posta.

Kutykuruttynak. — Temesvár. — Hogy O. Zs. és B. F. miként kéjelegnek zsodomicze, az reánk épen nem tartozik, s ki is kérjük, hogy hasonló trágárságokkal nálunk ne alkalmatlankodjék; — küldje az ilyen históriákat a Borszem Jankóba, — annak különben is mind a kettő munkatársa — ott szivesen látják.

Matyifillér.

A „Keizersniczli"-ért reám rótt 100 ft pénzbirság lerovására conferáltak:

Szedenits János pesti ügyvéd ur a neki biróilag megitélt perköltség felét . . . . 17 ft.
Bónis László érköbölkuti birtokos . . 5 ft.
A szives adományért köszönetet szavaz

Ludas Matyi.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda" betüivel, (Lipót-utcza 11. sz. a.)